

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Кожную раніцу яна з усмешкай праводзіла бацьку на працу.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Аднойчы летняй раніцай 6 жніўня на родны горад Кеі, Хірасіму, упаў невялікі чорны круглы аб'ект. «Што гэта магло быць?» — пыталіся тыя, хто глядзеў у неба.

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

У імгненне вока адбыўся выбух з гучным рэхам, які разнёсся па ўсім свеце, і раптам з'явілася велізарная грыбападобная хмара, якая накрыла ўвесь горад.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all

It was a terrifying bomb, a nuclear

disappeared without a trace.

weapon, that had been dropped.

У імгненне вока ўвесь горад знік. Дамы, школы і бальніцы— усё знікла без следу. Гэта была жахлівая бомба, ядзерная зброя, якую скінулі.

4)

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Кеі цудоўным чынам ацалела, але ў рацэ плавалі абгарэлыя целы, і чалавек з абпаленай скурай падышоў да Кеі і папрасіў: «Вады... дайце мне вады». Гэтых людзей выратаваць не ўдалося. І Кеі не змагла ўбачыць сваю сям'ю.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Адзін ядзерны выбух забраў жыцці больш за 100 000 чалавек.

Больш за тое, чорны дождж, які выпаў пасля выбуху ядзернай зброі, прывёў да шматлікіх сур'ёзных захворванняў у яшчэ большай колькасці людзей.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

У рэшце рэшт вайна скончылася, і Кеі стала старой. Горад Хірасіма зноў стаў такім жа прыгожым, як і раней. Цяжка паверыць, што на гэты горад была скінута ядзерная зброя.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

І ўсё ж, нават у сонечныя дні, розум Кеі азмрочваецца зацяжнымі грыбападобнымі хмарамі. Гора тых, хто загінуў, і тых, хто выжыў, засталося на працягу мінулых дзесяцігоддзяў.

8

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Цяпер Кеі дзеліцца сваім досведам жахаў ядзернай зброі з людзьмі па ўсім свеце, бо выкарыстанне такой зброі можа прывесці да гібелі значна большай колькасці людзей.

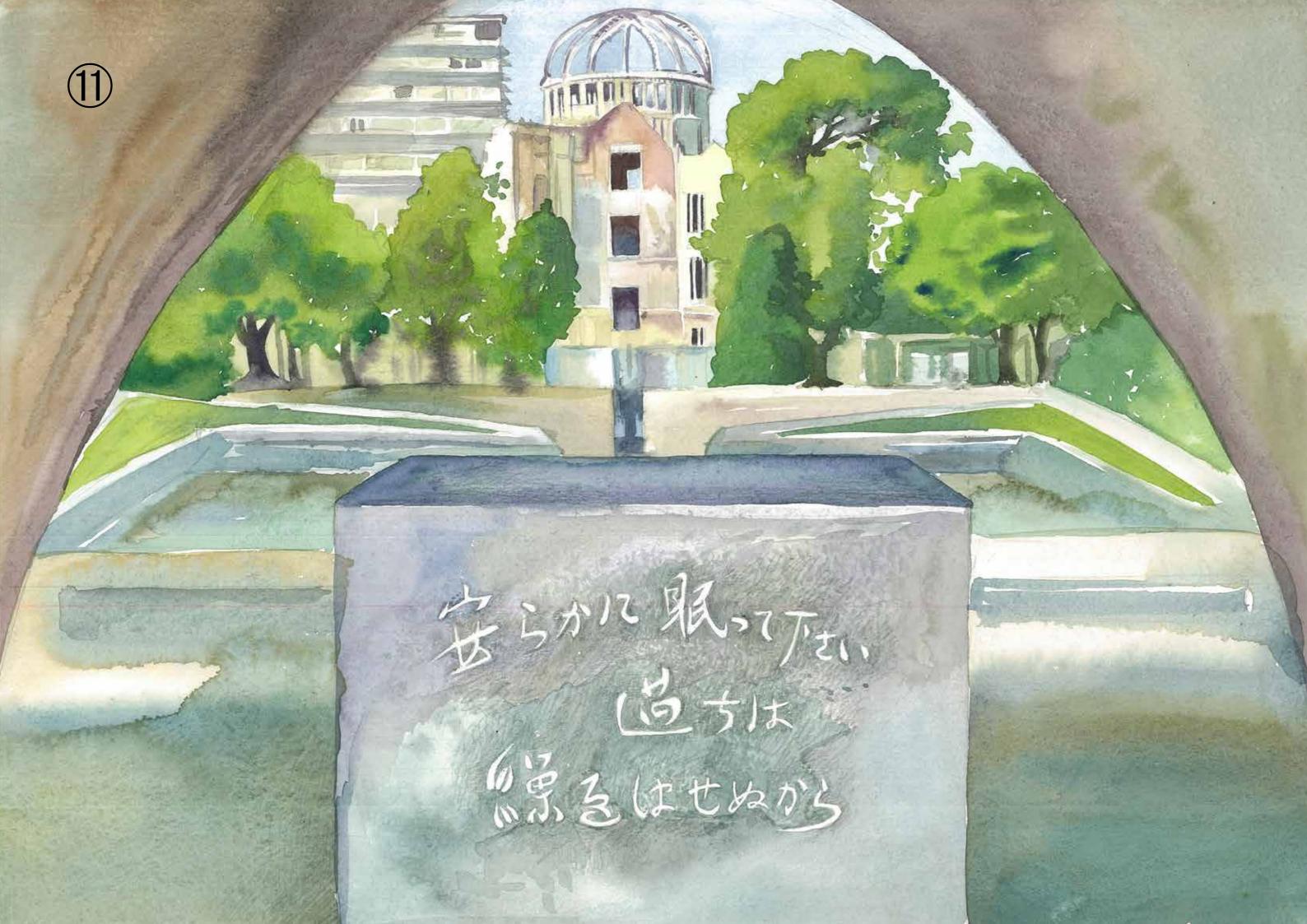
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

У Кеі толькі адно жаданне: Каб ядзерная зброя больш ніколі не выкарыстоўвалася.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Няхай усе людзі свету нарэшце спазнаюць мір і шчасце.

Канец.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

«Воблака, якая не знікне — гісторыя Кеі»

Сёння я хачу пагаварыць пра дзяўчынку па імені Кеі. Ёй было ўсяго 8 гадоў, і яна жыла ў Японіі падчас вайны.